

«Πάντα θα θυμάμαι αυτή την πρώτη μου μέρα στην Εθνική ομάδα. Ήταν φοβερό. Με είχαν ρίξει στην πισίνα και θυμάμαι φορούσα ένα ρολόι που μου είχε χαρίσει ο πατέρας μου. Δεν με ένοιαζε αν χάλασε, ή αν βράχηκε το ένα χιλιάρικο που είχα στην τσέπη μου. Ήταν τόσο έντονα τα συναισθήματα που δεν σκεφτόμουν τίποτε άλλο. Η αλήθεια είναι ότι δεν περίμενα να εξελιχθούν έτσι τα πράγματα. Δεν περίμενα τόσα πολλά στην ζωή μου από την Εθνική ομάδα. Από τότε που ήμουν πιτσιρικάς το μόνο που με ενδιέφερε ήταν η επόμενη μέρα της προπόνησης. Πως θα καταφέρνω μέρα με την μέρα να κερδίζω πρώτα από όλα τον ίδιο μου τον εαυτό. Όπως έχω πει και στο παρελθόν ο μεγαλύτερος αντίπαλος είναι ο εαυτός μας και ο μεγαλύτερος προπονητής ο αντίπαλός μας. Ποτέ δεν φανταζόμουν τα πράγματα τόσο μακριά και που μπορούσα να φτάσω. Δεν ήξερα αν θα τα καταφέρω. Το πρώτο μπασκετικό πράγμα που σκέφτηκα ήταν πως θα παίξω στην παιδική ομάδα του Ιωνικού Νικαίας. Η επόμενη σκέψη μου ήταν πως θα καθιερωθώ σε αυτή την ομάδα. Γενικά στην ζωή μου προσπαθούσα να τα κάνω ένα – ένα, βήμα – βήμα!

Στην Εθνική ομάδα, το πρώτο που με απασχόλησε, ήταν θα καταφέρω να συμμετέχω. Είχα διάφορα μικρά – μικρά όνειρα που προσπαθούσα σταδιακά να κάνω πραγματικότητα».

Αργότερα όμως, η καθιέρωση έγινε κάτι το δεδομένο και άρχισαν να έρχονται οι μεγάλες στιγμές, η δόξα και η καταξίωση: «Πράγματι! Θεωρώ τον εαυτό μου ευλογημένο που έχω ζήσει όσα έχω ζήσει με την Εθνική ομάδα. Πλέον με ενδιαφέρει ιδιαίτερα να παρακινώ κόσμο, προκειμένου όσο το δυνατόν περισσότεροι να ζήσουν ανάλογες χαρές και στιγμές στην ζωή τους. Δεν είναι μόνο ότι θα περνάει καλά στην ζωή του, όποιος ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο. Δεν είναι ότι θα ασχολείται με μια μπάλα η οποία ποτέ δεν θα του παραπνευθεί, ότι κι αν της κάνει, είναι ότι θα μάθει βασικά να ζει. Θα μάθει να συνεργάζεται, θα μάθει να βάζει τον εγωισμό του κάτω από το κοινό συμφέρον και θα νοιώθει τρομερή ικανοποίηση όταν με μια πάσα του θα κάνει όλη την ομάδα ευτυχισμένη».

Η Εθνική ομάδα ωστόσο, είναι κοντά σε μια νέα πρόκληση: «Πρέπει να θεωρούμε τους αυτούς μας πολύ τυχερούς, για τα όσα έχουμε ζήσει και θα συνεχίσουμε να ζούμε με αυτά τα παιδιά. Έχουν δώσει πάρα πολλά στον ελληνικό αθλητισμό και στο ελληνικό μπάσκετ και αν συνεχίσουμε να έχουμε υπομονή και πίστη είμαι βέβαιος ότι θα μας δώσουν κι άλλες συγκινητικές στιγμές στο μέλλον. Θα δούμε τι θα γίνει στο αυριανό και στο μεθαυριανό παιχνίδι και είμαι βέβαιος ότι τα πράγματα θα είναι και πάλι καλά για μας».

Σε τι κατάσταση όμως, είναι οι παίκτες της ομάδας;

«Τα παιδιά όπως είναι λογικό έχουν αγωνία, έχουν ανυπομονησία και περιμένουν να παίξουν τον επόμενο τους τελικό. Κάθε παιχνίδι για μας εξάλλου είναι ένας τελικός. Ρωτούσαν πότε θα επισκεφτούμε το γήπεδο που θα παίξουμε και πότε θα κάνουν προπόνηση εκεί. Το βράδυ θα είμαστε στο παιχνίδι από το οποίο θα προκύψει ο αντίπαλός μας. Μόλις γνωρίσουμε τον αντίπαλό μας θα καταστρώσουμε τα σχέδιά μας. Το ζητούμενο είναι να παίξουμε καλό μπάσκετ, σύμφωνα με τις δυνατότητές μας. Παρότι βρεθήκαμε σε δύσκολη θέση αγωνιστική και πνευματική, καταφέραμε να αντιδράσουμε σωστά και να απαντήσουμε σε κάποιους που ανησυχούν υπέρμετρα και ίσως φυσιολογικά, για τις κακές εμφανίσεις. Αν έχεις πλάνο, πίστη και υπομονή θα αποδείξεις πραγματικά που μπορείς να φτάσεις».